

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.257 van 11 juni 1998
in de zaak A. 77.386/VII-16.389.**

In zake : n.v. L'AIR LIQUIDE BELGE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. VAN PASSEL,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Frankrijklei 146

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. BALLON,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 77

D E V O O R Z I T T E R V A N D E VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. L'AIR LIQUIDE BELGE op 4 februari 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 19 december 1997 waarbij het beroep aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 15 mei 1997 houdende het verlenen van de vergunning aan de verzoekende partij om een inrichting voor het produceren van gassen verder te exploiteren en te veranderen, gelegen te 2627 Schelle, Tolhuisstraat 46-48, gegrond wordt verklaard en de vergunning wordt geweigerd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 28 april 1998
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 mei 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
I. CUYPERS, die loco Advocaat M. VAN PASSEL verschijnt
voor de verzoekende partij, en van Advocaat M. BALLON,
die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2,
van de gecoördineerde wetten op de Raad van State
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan
worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige
middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de
aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en
dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden
akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig
nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in essentie doet gelden dat ingevolge de bestreden beslissing de sluiting van de inrichting te Schelle onafwendbaar is daar deze inrichting moet verbeterd worden enerzijds om aan de steeds hoger gestelde eisen met betrekking tot veiligheid te kunnen voldoen, anderzijds om het bedrijf zijn "competiviteit" te doen terugwinnen daar het thans zijn marktaandeel verliest, dat gelet op de ouderdom van de inrichting en de gebouwen te Schelle verdere produktie niet meer aanvaardbaar is, dat uit documenten van de besprekingen te Parijs in 1995 en in België in 1996 blijkt dat zonder de vergunningsaanvraag die tot de bestreden beslissing heeft geleid, de vestiging te Schelle reeds zou zijn gesloten geweest, dat door de sluiting de werkgelegenheid voor 52 personen onherroepelijk verloren zal gaan; dat zij opmerkt dat het belang van een rechtspersoon niet alleen bestaat uit de winst maar ook uit het behoud van de sociaal-economische realiteit; dat tenslotte, zij nog betoogt dat door de bestreden beslissing een situatie van rechtsonzekerheid wordt gecreëerd daar ondanks belangrijke investeringen en verbeteringen toch nog een vergunning wordt geweigerd;

Overwegende dat de verwerende partij terecht opmerkt dat de verzoekende partij nog tot 13 januari 2002 over de nodige vergunningen beschikt zodat zij tot die datum gerechtigd is verder te exploiteren; dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift zelf stelt dat sedert haar bestaan, dit is 1932, tot op heden zich nog geen incidenten of ongevallen hebben voorgedaan, zodat het niet vanzelfsprekend is dat de exploitatie van de inrichting om milieuhygiënische redenen thans reeds zou moeten worden stopgezet; dat alleszins de verzoekende partij niet aantoont dat de kans daartoe wel reëel is; dat,

voorts, de verzoekende partij in haar verzoekschrift wel stelt dat de bestaande inrichting niet meer competitief is en daarom dringend aan modernisering toe is; dat zij evenwel in haar verzoekschrift die bewering niet op concreet onderbouwde wijze aantoonst; dat indien de buitenlandse moedermaatschappij binnenkort toch tot sluiting van de vestiging te Schelle zou overgaan, het nadeel alsdan te wijten is aan een zelf gemaakte bedrijfseconomische keuze en niet aan de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing die niet belet dat de inrichting nog tot begin 2002 verder kan worden geëxploiteerd; dat, overigens, niets de verzoekende partij in de weg staat om inmiddels een nieuwe vergunningsaanvraag in te dienen met toevoeging van een veiligheidsstudie; dat, tenslotte, de door de verzoekende partij aangebrachte rechtsonzekerheid niet als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State te beschouwen is;

Overwegende dat de Raad van State ter beoordeling van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel geen rekening vermag te houden met bijkomende argumenten in een later neergelegde nota aangevoerd en die zij reeds in het verzoekschrift had kunnen aanvoeren;

Overwegende dat de vaststelling dat niet is voldaan aan de tweede in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarde volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf juni 1900 achtennegentig, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.